

iz Slovenije. K zgornjim številkam pa naj takoj pripomnimo, da so v novi MEB poleg del iz let 1948/49 upoštevana v velikem obsegu tudi vsa tista etnografska dela od leta 1942 do 1947, ki niso bila navedena v prejšnji MEB. Temu dejstvu je treba torej pripisati, da je slovenski delež v MEB tokrat izredno velik.

Mimo raznih razprav, člankov in ocen, objavljenih v periodičnih znanstvenih publikacijah, so v MEB izčrpno navedeni članki iz časnikov, to je iz dnevnikov, tednikov ipd. Tudi ta okolnost je mnogo prispevala k povečanju števila slovenskih avtorjev in njihovih del v MEB. Kakor je razveseljivo, da je slovenska etnografska bibliografija iz let 1942/49 tako obsežno zastopana v MEB, tako je povsem upravičeno vprašanje, ali je bilo morda umestno, navajati v MEB prav vse, karkoli se zdi, da ima neki pomen za slovensko etnografijo. Mogli bi potemtakem razpravljati o tem, ali je slovenska etnografska bibliografija v MEB prenaširoko zajeta ali ne. Ne glede na izid tega razpravljanja pa je nedvomno v MEB marsikaj navedenega, kar ne sodi vanjo in bi bilo mogoče brez škode izostati. V prihodnje bi bilo najumestneje, da bi poleg knjig bili upoštevani le razni etnološki in etnografski članki, razprave in ocene iz periodičnih znanstvenih publikacij, medtem ko bi iz časnikov bili izjemoma navedeni le pomembnejši članki, predvsem takšni, ki naj bi jih mednarodni etnografski svet imel v razvidu.

Kar se tiče navajanja slovenskih del v MEB, naj opozorim na nekaj napak in pomanjkljivosti. Marsikje sta se prof. Kuret in Novak naslanjala na slov. etnografsko bibliografijo, objavljeno v Slov. etnografu III/IV, ki pa ima žal precej nepravilnosti. Samo tako si moremo pojasniti, da je pri št. 2274, 3052 in 3905 v MEB mesečnik Naša žena pogrešno naveden: namesto 3 (1944) in 2 (1946) pravilno VI/1947 in V/1946. Pomanjkljivo navajanje nam kaže tudi št. 2520 B.O., Carodejni obred nakolenčiča in bosmana, zakaj ta razprava ni bila objavljena samo v Etnologu XIV, temveč tudi v Etnologu XV. Po tem sodeč je verjetno še kaj več podobnih pomanjkljivosti. Tudi imen in priimkov avtorjev ni bilo pravilno navajati ponekod samo z inicialkami, torej tako, kakor je bil članek prvotno objavljen. Pri št. 281 V.N., Albert Sič... bi bilo treba ta članek takole navesti: V(ilko) N(ovak): Albert Sič... Naposled tudi naslovi člankov in razprav niso povsod ustrezno prevedeni v nemščino. Omenim naj zgolj razpravo sub št. 3192 B.O., Über ein slowenisches Brauchtum-Spiel. Ker je predmet razprave mednarodno-etnografsko zelo važna igra »most«, bi brez težkoč in povečanja besedila bilo primerneje namesto Brauchtum-Spiel napisati Brücken-Spiel.

Boris Orel

Katalog der europäischen Volksmusik im Schallarchiv des Institutes für Musikforschung Regensburg. Für die Unesco (Schallarchiv Serie C, Band 3) zusammengestellt und herausgegeben durch das Institut. Bearbeitet von Felix Hoerburger. Gustav Bosse Verlag, Regensburg 1952. 189 str.

Za raziskovanje ljudske glasbe, zlasti preteklih dob, je najzanesljivejše gradivo v obliki zvočnih posnetkov na ploščah, trakovih, žicah itd., kar v večji meri omogočajo šele sodobna tehnična sredstva. Le-ta ohranjajo zvočne folklorne pojave v pristni obliki, medtem ko so vsakovrstne zabeleže vedno vsaj v neki meri subjektivne stilizacije. Zato je ideja izdajati kataloge zbirk fonoarhivov, ki nastajajo pri raznih institutih, zelo pomembna in treba je izreči priznanje organizaciji UNESCO, ki daje finančna sredstva za publiciranje. Seveda pa je treba pri uporabi gradiva vedeti, ali so bili posnetki posneti neposredno od ljudskih pevcev in godcev ali od šolanih pevcev, ki so peli po spominu, ali pa so bile posamezne pesmi in plesi izvajani po predlogah ali celo po »priredbah«. Take podatke daje zgornja zbirka vsaj v nekaterih primerih. Gradivo obsega 16 evropskih folklornih območij (Albanija, Stara Bavarska, Belgija, Bukovina, Egerland, Anglija, Estonka, Galicija in Volinija, Jugoslavija, Norveška, Romunija, Rusija, Švedska, Južna Tirolska

in Ukrajina), vendar pa v zbirki prevladujejo primeri iz Južne Tirolske (131 od 189 strani!). Tako ima zbirka po tej strani pretežno regionalni pomen. Seveda je pojem »Južna Tirolska« uporabljeno zelo široko. Med primeri iz tega območja so namreč tudi pesmi in plesi iz Trbiža, Rablja, Zabnic in drugih krajev Kanalske doline. Toda medtem ko najdemo za to območje posebna poglavja nemških, italijanskih, ladinskih in cimbrskih pesmi, pa ni omenjen slovenski izvor n. pr. pri polki »Pa dečva radóma« in drugih primerih z našega etničnega ozemlja. Pač pa je omenjeno pri pevcih iz Rablja, da so »des Textes wegen« uporabljali Anderluchovo zbirko »Kärntner Lieder«. Na podoben način je prikazan tudi etnični značaj Bukovine, Egerlanda, Galicije, Volinije itd. le z nemškimi teksti.

Jugoslavija je zastopana s številnimi ploščami, ki so bile posnete v jeseni 1957 v Sarajevu. Obsegajo mestne lirične solistične pesmi, zlasti sevdahlinke, deloma s podporo instrumentov; dalje kmečke solistične pesmi z gusli, izmenično petje, dvoglasja, guslarsko epiko ter instrumentalne primere na dvojnicah, tamburici in sviralih ter pravoslavne, katoliške in islamske duhovne pesmi. Poleg tega pa so navedene arhivske kopije magnetofonskih trakov, ki jih je posnel Radio Ljubljana septembra 1951 na festivalu v Opatiji. Obsegajo 4 primere iz Črne gore, 3 iz Slovenije (Tkalečka in Šošarska iz Murske Sobotne ter Metliško kolo iz Crnomlja?!), 3 iz Makedonije in 4 iz Hrvaške. Ker verjetno tudi uredništvo meni, da ne more prevzeti odgovornosti za te podatke, navaja bralca na literaturo o opatijskem festivalu.

Radoslav Hrovatin

Journal of the International Folk Music Council. Volume VII — 1955. W. Heffer and Sons LTD., Cambridge, England. 116 str.

Revija prinaša referate s konference IFMC, ki je bila leta 1954 v Sao Paulo v Braziliji. Veliko število referatov se ukvarja z glasbeno folkloro Južne Amerike, nekateri tudi s folkloro Azije, Afrike in Avstralije. Poleg tega je nekaj referatov posvečenih raznim folklorističnim problemom, objavljeni pa sta tudi resoluciji o definiciji glasbene folklore in o glasbeni folklori v vzgoji.

Med novicami je tudi sporočilo o udeležbi Jugoslavije na Mladinskem glasbenem festivalu leta 1954 v Passauu ter naznanilo novih publikacij sester Danice in Ljubice Janković. Sledijo osmrtnice, med katerimi je omenjen tudi profesor zgodovine na univerzi v Oxfordu John Linton Myres (1869—1954). Po poročilih nekaterih radijskih oddajnih postaj je zelo veliko število ocen novih publikacij iz raznih dežel vsega sveta. Tudi Jugoslaviji je posvečena velika pozornost. Ocenjena so naslednja naša dela: M. A. Vasiljević, Jugoslovanski muzički folklor II. Makedonija; M. A. Vasiljević, Narodne melodije iz Sandžaka; R. Hrovatin, Partizanska pesem; Z. Firfov, Makedonski muzički folklor I. Pesni; Z. Firfov in G. Pajtondžiev, Makedonski narodni ora; I. Grafenauer, Origine, sviluppo e dissoluzione della ballata popolare slovena »Lepa Vida« (Lares 1953); Slovenski etnograf V.—1952; Bilten Instituta za proučavanje folkloru u Sarajevu II.—1953.

Radoslav Hrovatin

B. Korompay, Die Bogenfalle bei den Finnougriern auf dem Wege aus Sibirien nach Europa und den südlichen Verbreitungsgebieten. (Sep. aus Acta Ethnographica, Tom. III, fasc. 1—4, 1953.)

V finsko-ugrijski etnografiji se pojavlja kot važno vprašanje, kako rešiti problem izvora in razširjenosti pasti na lok (Bogenfalle). Namen avtorjevega razpravljanja je 1. razjasniti zgodovinsko razvojno zvezo sibirskih pasti z njenimi evropskimi variantami, 2. postaviti zgodnejše datume glede izvora sibirskih pasti in njenih evropskih variant.

V zvezi s prvim vprašanjem raziskuje avtor različne tipe pasti v Sibiriji, na Uralu, v Madžarski, Besarabiji, Jugoslaviji, Franciji in Finski. Rezultati,